

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

III. Non solum in altera vita, verum etiam in hac, pauperes spiritu remuneratur Deus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40105

CAPVT III.

*Non solum in altera vita, ve-
rum etiam in hac, pauperes
spiritu remuneratur
Deus.*

NE vero existimes præmium totum
in alteram vitam tibi reservari, solu-
tionemque non nisi ad creditum, & post
longum tempus soluendam tibi assignari,
cum tamen tu prompta pecunia emas; in bono
noris, non in altera vita solum, sed & in hac Abraham
pauperes spiritu à Deo remunerari solere, 426.
& quidem magno cum proventu, & quam exteriori
amplissime. Nam, quia nos homines ita puta in de-
proprium lucrum spectamus, & commo- mibus a-
modo visibili & præsentì adeo mouemur, vt, gru e-
nisi ipsum appareat, animo cadere aut lan- In patriâ
guere videamur; propterea tenuitati infir- fratrum.
mitatiquæ nostræ Dominus condescendit,
& ne quidem in hac vita eos, qui omnibus
propter nomen eius renuntiant, carere
præmio voluit: vnde post priorem spon-

Matth. 19. 29. *Et omnis qui reli-
querit domum, vel fratres, aut sorores, aut
patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios,
aut agros propter nomen meum centuplum*

Centuplum accipiet, & vitam æternam possidebit. Cen-
tuplum porro quod accipiet, tam de acce-
ptione in hac vita, quam de altera futuro
danda intelligendum est. Ita namque id
ipse Dominus apud S. Marcum declara-

Marc. 10. 30. *Accipiet, inquit, centies tantum nunc
in tempore hoc, & in saculo futuro vitam*

Luc. 18. 30. *æternam.* Quod propter Christi pauper-
tatem vltionem assumpseris, non modo
postea vitæ perpetuæ præmium & coro-
nam, verum etiam in hac vita centuplum
recipies.

Lib. 3. in M. 116. *S. Hieronymus vero illud centies tan-
tum, de bonis spiritualibus intelligi debe-
re vult: Qui carnalia pro Salvatore dimi-*

*serit spiritualia recipiet, quia comparatio. Centuplum
ne est merito sui ita erunt, quasi si paruo in bono
numero centenarius numerus comparatur. Centuplum
Cæterum Cassianus id etiam de bonis ex-
terioribus declarat, aitque nos Religiosos
etiam quoad illa centuplum in hac vita
recipere, vt colligere est è verbis, quæ eo
loco statim S. Marcus subiungit. Quod ad
litteram adimpleri nimis quam manifeste
videmus; quin & quotidie ipsum dicimus
ac promittimus iis, qui de nouo ad Reli-
gionem accedunt: Reliquisti domum vnã
propter Christum, iam tot & alias eius lo-
co habes; omnes quippe domus totius Or-
dinis tuæ sunt, quia eas tibi Deus in hac
vita pro vna quam reliquisti, attribuit.*

Vnum patrem & matrem reliquisti, &
eorum loco tot tibi Deus dat patres, qui
sane maiori in te amore referuntur, quam il-
quos deseruisti, magisque de te solliciti
sunt, & magis ea quæ ad bonum tuum spe-
ctant, procurant. Fratres tuos reliquisti, &
iam multos novos hic fratres inuenis, qui
magis te diligunt quam illi, quia te in Deo
& propter Deum, sine vilo ad proprium
commodum intuitu amant; mundani ve-
ro fratres, non nisi proprii commodi & utili-
tatis causa diligunt, & tantum tunc, quan-
do opera tua opus habent. Seruos aliquot
deseruisti, & forte etiam nullos habebas: tres, nisi
hic vero tot habes, qui tibi seruiant & ob-
sequantur, alius quippe obsonatoris, alius
dispensatoris, alius coqui, alius refectoria-
rij, alius denique tibi infirmarij officium
præstat; & quod maius est, si in Castellam,
Lusitaniam, Galliam, Italiam, Germa-
niam, Indias vtrasque, aut in aliam quam-
cumque mundi regionem abeas, tibi do-
mum paratam inuenies, necnon eos qui
hæc tibi officia certo præsent, & qui ca-
dem tibi cura & diligentia ministrant,
vt nullus sit in terra Princeps, qui tam late
patens, & ita obsequens famulitium ha-
beat. An non hoc est centies tantum in
hac vita, & plusquam centies in altera ac-
cipere?

Quid porro de his ipsis rebus dicam
quas reliquisti? Etiam quoad has plus mul-
to hic habes, quam in mundo, & centuplo
amplius,

Quot fra-
tres, nisi
dem serui
habet.

Centup-
lum ca-
piant pa-
uperes.

amplius, quam propter Deum in hac vita reliquisti: quia habes hæc omnia, & magis rerum & opum mundanarum Dominus & possessor es, quam ipsimet diuites. quia non ipsi facultatum & diuitiarum suarum Domini sunt, sed tu; quippe earum serui sunt & mancipia. Hinc sacra Scriptura eos vocat viros diuitiarum; non ait diuitias virorum, sed vice versa, viros diuitiarum; ut ostendat diuitias ipsis dominari: ipsæ enim præcipiunt, mandant, imperant, hi vero serui & mancipia earum sunt: quia illis obsequenter seruiunt, & illarum causa laborant, cum in iis comparandis, tum in amplificandis, tum in conseruandis; & quo maiores opes & possessiones habent, eo vilis ancillantur, magisque sunt serui maiore quippe eos propterea opus est cura intendere, & laborem intensiorem adhibere. Unde Sapiens, *Saturitas diuitis non sinit eum dormire*: in molli enim lecto noctu se versat & reuertat, quia diuitiæ & opes ei somnum eripiunt. At Religiosi, quam sine omni cura & labore, & non curando an cara, an vilis sit annona, an felix, an vero tenuis eius fuerit prouectus, omnia nihilominus habent. *Tanquam nihil habentes, & omnia possidentes*, ait Apostolus. Ita sine omni prorsus cura & molestia viuunt, quasi quinihil habent, & nihilominus in hac securitate & incuria nihil ipsis deest, sed habent omnia. Quid vero dicam de gaudio? Næ centuplo isthic maius habemus, quam in sæculo habebamus. Id si credere nobis, interroga mandanos, & quidem eos qui inter eos sunt felicissimis & videbis quibusnam ad singula prope momenta molestiis & amaritudinibus angantur: à quibus nos Religiosi prorsus immunes sumus. Quid de honore? Centuplo maiorem in Religione habes, quam in sæculo habebas: quia viri illustres, Principes, Prælati, qui, si in mundo mansisses, nullum tibi honorem detulissent, imo ne quidem aspicere voluissent, cum hic te in detrito laceroque habitu vident, magno te honore prosequuntur, & officiose colunt. Quid deniq; de quiete & tranquillitate? Profecto

Rodriguez exercit. pars 3.

omnimodis centuplo magis nobis in Religione dat Deus.

Quo spectant cuncta hæc? Nostin quod? Ut ab omnibus mundi rebus expediti & liberi, easque parum curantes, cor nostrum ad cœlestia sustollamus, ut, quam in rebus mundanis procurandis, iisque quæ ad corporis sustentationem necessaria sunt conquirendis, diligentiam adhibere debebamus, eam in magis placendo Deo, & ut quotidie in virtute & perfectione crescamus, adhibere satagamus, secundum illud, quod de filiis Israel Propheta ait, *Et dedit illis regiones gentium, & labores populorum possederunt, ut custodiant iustificationes eius, & legem eius requirant*. Idem quoque per Ezechielem Prophetam *DEVS* significat, de sacerdotibus suis loquens: *Non erit eis hæreditas, ego hæreditas eorum: & possessionem non dabis eis in Israel: ego enim possessio eorum*. Propterea itaque nostris ipsi hæreditatibus & possessionibus renuntiamus, quia Deus nostra esse hæreditas & possessor vult. Beata ergo Religiosus, quod talis ipsi hæreditas & possessio obtigit; *Funes ceciderunt mihi in præclaris: etenim hæreditas mea præclara est mihi*. Hæreditatis nostræ fors & portio in meliore & feliciose parte obuenerit, quia fratribus nostris contigit terra, cœlum nobis. *Dominus pars hæreditatis meæ, & fors meæ. Deus cordis mei, & pars meæ Deus in æternum*. Dicebat itaque S. Franciscus, paupertatem, cœlestem quandam & diuinam virtutem esse: per illam namque omnia terræ huius bona despiciuntur & pedibus proculcantur, omniaque impedimenta & trica tolluntur, ut anima ab omni eo, quod mundi est, expedita & soluta, liberius & sine vilo obstaculo cœlestibus duntaxat intendere, Deoque se vnire & coniungere queat.

is modum serenior.

Ps. 104. 44

Ezech. 44

18.

Deus hæreditas pauperum.

Psal. 15. 6.

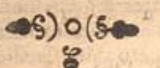
Psal. 15. 3.

Paupertas

Cœlestis est

Virtus S.

Francisco.

M C A